

Учитель, який успішно пройде сертифікацію, здобуває: 20-відсоткову надбавку до посадового окладу, автоматичне зарахування чергової (позачергової) атестації із присвоєнням наступної категорії або підтвердження наявної, можливість залучатися до проведення інституційних аудитів закладів загальної середньої освіти як освітній експерт. Сертифікат чинний протягом 3 років.

Переконані, що сертифікація – це важливий етап у кар'єрі педагогічного працівника, що забезпечує підвищення якості професійної діяльності через зовнішнє оцінювання та самооцінювання, осмислення досягнутого та проектування подальшого професійного вдосконалення вчителя.

Список використаних джерел:

1. Гурак Р. Наша мета, щоб система освіти зазвучала, як злагоджений оркестр. *Зоря Полтавщини*. 2020. 7 лют. (№ 10). С. 7. URL: <http://zorya.poltava.ua/ruslan-gurak-mi-pragnemo-shhob-sistema-osviti-zazvuchala-jak-zlagodzhenij-orkestr/>.
2. Про затвердження Порядку проведення інституційного аудиту закладів загальної середньої освіти: наказ Міністерства освіти і науки України № 17 від 09.01.2019 року. Зареєстрований в Міністерстві юстиції України 12 березня 2019 р. за № 250/33221. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0250-19>.
3. У Полтаві провели коворкінг «Створюємо простір якісної освіти разом». *Полтавський вісник*. 2020. 30 січ. (№ 5 (1954)). С. 9.
4. Положення про сертифікацію педагогічних працівників: постанова Кабінету Міністрів України від 24.12.2019 р. № 1094. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1190-2018-%D0%BF>.
6. Методика експертного оцінювання професійних компетентностей учасників сертифікації: наказ Державної служби якості освіти України від 24.02.2020 р. № 01-11/6. URL: <https://bit.ly/2Ze6eTi>.
7. Марічева М. Сертифікація учителів – оцінювання професійності. *Зоря Полтавщини*. 2020. 24 квіт. (№ 28 (23440)). С. 5.
8. Марічева М. Полтавське управління Державної служби якості освіти набирає обертів. *Освіта України*. 2020. 23 берез. (№ 12). С. 6.

РОЗВИТОК ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В ОСВІТІ УКРАЇНИ

Большая О.В.

(Полтава, Україна)

Реалії сьогодення демонструють наскільки важливим для освіти України є впровадження та розвиток дистанційного навчання. Пандемія, яка охопила весь світ та карантинні обмеження, які були введені в Україні показали реальну ситуацію в освіті з дистанційним навчанням.

Особливо актуальна тема даного дослідження у теперішній складний час, коли Україна страждає від пандемії коронавірусу. Учні та вчителі пішли на тривалий карантин, навчальний процес в країні міг би зупинитись, але завдяки доступу до Інтернету та програм, які дають можливість працювати, навчатись та комунікувати на відстані дали можливість не зупиняти навчальний процес, а навпаки деякою мірою його покращили, коли вчитель і учень має можливість більше спілкуватись та вивчати певні предмети не виходячи з дому. Все це стало можливим завдяки розвитку новітніх технологій та впровадженню і застосуванню нових комп'ютерних програм. Весь світ опинився у фізичній ізоляції, але в віртуальному світі комунікації і навчання перейшли на той новий якісний рівень, про який, навіть місяць назад, ніхто і не міг і уявити. Адже наше життя змінилося за одну мить. І людство показало свою готовність виживати, працювати і навчатись в самих критичних умовах. Так, в Україні, як і в більшості країн світу, заклади освіти запровадили для навчання освітні онлайн платформи та займаються дистанційно.

Діти сьогодні зростають у цифровому світі і для них цілком природним є цифрове середовище, яке вони використовують для отримання та обміну інформацією.

Дистанційне навчання в школах України дуже неоднорідне. Залежно від якості інтернету, цифрових навичок вчителя і технічних засобів у школярів навчання на відстані може бути дуже різними. Більшість вчителів втілюють віддалене навчання за допомогою груп у Viber, куди скидають завдання. Хтось іде шляхом відеоконференцій через Skype та Zoom, інші публікують список завдань на сайті школи. Найсучасніші обирають різні ресурси для дистанційного навчання, на кшталт Google classroom, Edmodo, Microsoft Teams, Cisco Webex, Class Dojo, Class Teim.

Але, треба звернути нашу увагу на той факт, що не всі вчителі готові до такої переформатизації навчання, тому для їх самовдосконалення та розвитку Міністерство освіти і науки спільно з Міністерством цифрової трансформації запустило безкоштовний онлайн-курс про організацію дистанційного навчання.

Ще одним інструментом навчання задля охоплення більшого кола учнів кожного дня в Україні по телебаченню стартував проєкт «Всеукраїнська школа онлайн». Наразі найкращі педагоги країни записали відеоуроки з різних предметів для 5-11 класів, які також школярі мають змогу дивитися на Facebook та Youtube.

Українська освіта впроваджувала віртуальну, онлайн освіту дуже обережно і поступово впродовж десятиріч, але під час критичних подій і масовій самоізоляції людей, задля стримування смертоносного вірусу, коли потрібне було вирішення проблеми навчання мільйонів школярів цей процес прискорився в рази. І я можу з впевненістю сказати, що процес освіти в загальноосвітніх закладах уже ніколи не буде таким, який він був до впровадження карантину в Україні. Розвиток інформаційного суспільства та впровадження інформаційно-комунікаційних технологій, які будуть покращувати процес навчання вийдуть на зовсім новий рівень, який буде вдосконалюватись з кожним днем.

Освіта стає не лише інструментом взаємопроникнення знань і технологій у глобальному масштабі, а й капіталу, засобом боротьби за ринок, розв'язання геополітичних завдань. Сучасному суспільству потрібна масова якісна освіта, яка спроможна забезпечити вимоги до споживача та виробника матеріальних і духовних благ. Виконати соціальне замовлення суспільства через збільшення асигнувань на освіту, збільшення кількості навчальних закладів та іншими традиційними способами не в змозі навіть заможні країни. Тому поява дистанційної освіти не випадкова, це закономірний етап розвитку та адаптації освіти до сучасних умов [1].

Дистанційне навчання – це нова, специфічна форма навчання, дещо відмінна від звичних форм очного або заочного навчання. Вона передбачає інші засоби, методи, організаційні форми навчання, іншу форму взаємодії викладача і студента, студентів між собою. Разом із тим, як і будь-яка форма навчання, система дистанційного навчання має такий компонентний склад: цілі, обумовлені соціальним замовленням для всіх форм навчання; зміст, передбачений діючими програмами для конкретного типу навчального закладу; методи, організаційні форми, засоби навчання. Дистанційна форма навчання обумовлена специфікою використовуваної технологічної основи (наприклад, тільки комп'ютерних телекомунікацій, комп'ютерних телекомунікацій у комплексі з друкованими засобами, цифровими носіями, так званою кейс-технологією, ін.) [2].

Успішне впровадження дистанційної освіти в Україні не лише сприятиме підвищенню якості і рівня доступності освіти, а і докорінно змінюватиме саму систему, надаватиме їй нові можливості розвитку та реформацій, а, також, інтеграції національної системи освіти в наукову, виробничу, соціально-суспільну та культурну інформаційну інфраструктуру світового співтовариства.

Список використаних джерел:

1. Прибилова В. Проблеми та переваги дистанційного навчання у вищих навчальних закладах України // [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://periodicals.karazin.ua/articl>

2. Ідамова Т., Головачук Т. Дистанційне навчання: сучасний погляд на переваги та проблеми // [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://irbis-nbuv.gov.ua>

ЗМІСТ ХОРЕОГРАФІЧНОЇ РОБОТИ З ВИХОВАНЦЯМИ ДИТЯЧОГО ХОРЕОГРАФІЧНОГО КОЛЕКТИВУ

Булага К.М.
(Полтава, Україна)

Хореографічне виховання має велике значення в естетичному розвитку дитини. Результати естетичного виховання засобами хореографії, як і будь-якого іншого, залежать від методів викладання. При правильно обраній та науково-обґрунтованій методиці, що будується з урахуванням єдності форми і змісту, при провідній ролі змісту, природні задатки дитини виявляються, розвиваються, формуються гармонійно. Засобами танцювального мистецтва вихованцям дитячого хореографічного колективу прищеплюється любов до всього красивого, витонченого. Саме така мета стоїть перед викладачами (балетмейстерами) хореографічних відділів, загальноосвітніх шкіл та керівників танцювальних колективів, оскільки естетичне виховання треба починати у ранньому віці.

Викладачам (балетмейстерам) завжди варто пам'ятати, що танець як мистецька дія не може бути беззмістовним, бо він, як і всі види мистецтва, сприяє вивченню дійсності, допомагає формуванню світогляду дитини. *Танець має* величезні можливості для розвитку думок і почуттів виконавців. Головне в танці – це втілення його задуму, який розкривається через пантоміму, відповідні пластичні рухи, живі і дійові *образи*.

Хореографічне виховання вихованців дитячого хореографічного колективу неможливо собі уявити без піклування про їх фізичний розвиток. Танцюрист, який добре володіє своїм тулубом і координує свої рухи, повніше і *глибше* розкриває зміст танцю. Кожен хореографічний твір вимагає від виконавця емоційності, творчої активності, мобілізації всіх його фізичних і духовних сил (Мартиненко, 2013).

Завдання викладача (балетмейстера) полягає в тому, щоб невпинно підвищувати хореографічну культуру вихованців дитячого хореографічного колективу, знайомлячи їх з кращими зразками танцювального мистецтва, з життям і діяльністю провідних хореографів, танцюристів і художніх колективів.

Діти, які систематично займаються хореографією, набувають гарної, стрункої постави, легко і граційно рухаються. При цьому зникають такі фізичні вади, як сутулість, ходьба з піднятими плечима, похилена голова, розмашиста хода і т.п. Викладач (балетмейстер) повинен навчити своїх підопічних основ танцювального мистецтва, дати їм необхідні знання, навички, танцювальну техніку, враховуючи вікові категорії учнів (Шевчук, 2016).

У основі дидактичних вимог до визначення змісту, методики та організаційних форм занять з дітьми хореографією лежить принцип виховуючого навчання. Виховання і навчання представляють нерозривну єдність. Педагогічний процес будується таким чином, щоб діти, здобуваючи знання, опановуючи навички і вміння, одночасно формували б свій світогляд, кращі риси характеру. Заняття з танцю сприяють естетичному вихованню вихованців дитячого хореографічного колективу, мають позитивний вплив на їх фізичний розвиток, сприяють зростанню їхньої загальної культури, тому можна стверджувати, що хореографічне мистецтво має широку палітру здійснення виховних завдань.

Дисциплінованість, працьовитість і терпіння – ті риси характеру, які необхідні дітям не тільки в хореографічному класі, але й у побуті. Ці якості роками виховуються педагогами-хореографами і визначають успіх вихованців дитячого хореографічного колективу у багатьох справах. Почуття відповідальності, так необхідне в житті, рухає